

TUẦN 3:

Hát: Màu hoa

Màu hoa tím, màu hoa đỏ, màu hoa vàng, nhiều hoa xinh thế.
Một rừng lá đầy vườn xanh, cô giáo đưa chúng em đi thăm vườn hoa.

Truyện: Hạt đỗ sót

Mùa thu đến, bà đem các hạt đỗ đen gieo trên luống đất sau nhà. Có một hạt đỗ bị mắc vào mạng nhện, nằm sót lại trong đáy lọ nên gọi là Đỗ Sót.

Đỗ Sót kêu lên “Còn chán nữa...cháu không ra được...” nhưng bà không hiểu tiếng nói của đỗ, nên không biết được trong lọ còn một hạt đỗ sót lại. Sống trong lọ vừa tối vừa vắng vẻ. Đỗ Sót rất buồn. Một hôm các chú Kiến bò vào lọ. Đỗ Sót mừng quá. Đỗ Sót chưa kịp chào, thì các chú Kiến đã lao xao hỏi:

- Có cô Đỗ Sót đấy không? Các bạn cô ngoài kia nhờ chúng tôi mang cô ra vườn cùng các cô ấy đấy!

- Các chú Kiến đấy ư? Tôi đây! Đỗ Sót đây! Thật may mắn quá. Cảm ơn các chú!.

Các chú kiến xúm vào khiêng Đỗ Sót lên lưng. Các chú khiêng Đỗ Sót đến đầu nhà, trời bỗng đổ mưa. Các chú Kiến đặt Đỗ Sót vào kẽ gạch rồi dặn:

- Trời mưa chúng tôi không đi được nữa. Cô cứ ở lại đây, khi nào tạnh chúng tôi lại mang cô ra với các bạn của cô.

Đỗ Sót chia tay với các chú Kiến. Trời mưa mỗi lúc một to, những lớp đất theo mưa phủ lên mình Đỗ Sót. Mấy ngày sau cô Đỗ Sót thấy trong mình xôn xao như đang lớn dậy. Vỏ cô bắt đầu tách ra, vươn lên một cái mầm xanh non, đầu đội chiếc mũ đen là xinh xắn.

Khi các chú Kiến trở lại, các chú sững sờ reo lên:

- A! Thế là cô đã mọc mầm rồi. Cô đã có rễ rồi. Chúng tôi không khiêng cô đi được nữa. Thôi chào cô Đỗ Sót, thỉnh thoảng chúng tôi sẽ đến chơi.

Mấy ngày sau một cô bé đi qua. Nhìn thấy cây đỗ, cô reo lên:

- A! Cây đỗ.

Bây giờ Đỗ Sót đã mọc thành cây. Cô bé đánh cây Đỗ Sót ra trồng ở luống đỗ sau nhà. Các cô Đỗ Đen thấy Đỗ Sót ra đều vui mừng, tíu tít hỏi han. Bây giờ đã được sống cùng các bạn, được cùng tắm nắng, uống nước. Cô mỗi ngày một lớn nhanh, tuy có lớn muộn hơn các bạn. Các bạn của cô đều đã ra hoa, kết quả. Riêng cô mới bắt đầu nhú lên những nụ hoa nhỏ xíu xinh xắn.